

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110121081 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на М. Ч. Т. срещу Д. И. Атанасова - Т.а. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 СК, обективно съединен с небрачен иск с правно основание чл. 56 СК.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 28.08.1999г., от който имат родено едно дете – Иван М. Т., който към настоящия момент е пълнолетен. От дълги години между страните се установили нестабилни и конфликтни отношения, довели до пълно и необратимо отчуждение един от друг. Това станало причина и за окончателната раздяла в края на 2019г. В средата на 2011г. цялото семейство заминало за Испания, където ищецът успял да си уреди постоянна работа. Съпругата не работела поради нежелание за това. Детето учело в испанско училище. През 2014г. съпругата започнала неоснователно да обвинява съпруга, че е създал извънбрачна връзка и настоявала да се приберат в България. В следващите три години отношенията между страните се изострили, кавгите и разправиите били ежедневни, като съпругата успяла да настрои детето срещу баща му до такава степен, че не искало по никакъв

начин да комуникира с него. През есента на 2017г. съпругата и детето се прибрали в България. През 2018г. било образувано дело за развод, което било прекратено по общо съгласие на страните. Същите заявили намерение да се помирят, да разрешат съществуващите противоречия и да продължат съвместния си живот. Ищецът се върнал в Испания. Съпругата го посетила два пъти – през ноември и за Коледа на 2019г. Проблемите между тях се задълбочили. След като съпругата напуснала Испания в края на 2019г., страните преустановили контактите помежду си. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен без съдът да се произнася по въпроса за вината. Претендира ползването на семейното жилище. Не претендира разноски.

Ответницата в срока по чл. 131 ГПК излага твърдения, че действително между съпрузите е настъпило отчуждение и същите живеят разделено. Оспорва изложеното в исковата молба. Моли бракът да бъде прекратен поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство по вина на съпруга. Претендира ползването на семейното жилище. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните сключили граждански брак на 28.08.1999г., като съпругата е променила фамилното си име от Атанасова на Атанасова - Т.а. От брака си страните имат родено едно дете – Иван М. Т., пълнолетен към настоящия момент.

Страните сключили брачен договор на 21.08.2019г., съгласно който недвижимия имот, придобито по време на брака, а именно: апартамент 96, находящ се в гр. София, ж.к. Люлин, бл. 621, вх. В, ет. 8, става лично имущество на съпругата Д. И. Атанасова – Т.а.

Видно от представеното и прието по делото заверено копие на нотариален акт 29, том LLLXLIII, дело 37780/97, ищецът притежава правото на собственост върху недвижим имот, представляващ апартамент 77, находящ се в гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 326, вх. В, ет. 9.

Ответницата е с полувисше образование с придобита специалност акушерка. Същата работи по трудов договор на длъжност медицинска сестра в ДГ 17 с основно месечно трудово възнаграждение 950.00 лева и допълнително месечно възнаграждение за професионален опит и трудов стаж

в размер на 171.00 лева. Ответницата притежава правото на собственост върху недвижим имот, представляващ самостоятелен обект сграда с идентификатор 68134.4360.430.10.32, с адрес гр. София, ж.к. Люлин, ул. Александър Грубчев, бл. 621, вх. В, ет. 8, ап. 96. Продавачите на имота са със запазено право на ползване до края на живота на всеки един тях.

Назначена и изготвена е съдебно – оценителна експертиза, според заключението на която пазарният наем на процесното жилище апартамент 77, гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 326, вх. В, ет. 9, е 503.00 лева.

От показанията на св. Невена Ч.а Т.а – Йотова се установява, че страните не живеят заедно от шест години. Страните заедно с техния син преимуществено живели в Испания. През лятото семейството прекарвало почивските си в България в дома на майката на ищеца. Тогава отношенията между ищеца и сина му били добри. Ищецът казвал на детето, че образованието е много важно. След като страните се върнали от Испания, същите направили повторен опит да съжителстват заедно. Тогава те спрели изведнъж контактите с майката и сестрите на ищеца. Последният бил опериран три пъти от херния и веднъж от хемороиди. Същият работи като заварчик на алуминий в Испания.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Т.а – Йотова като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените й обстоятелства, тъй като няма лични възприятия за тях.

Видно от показанията на св. Иван М. Т., в момента страните са в лоши отношения. Няма т комуникация помежду си от месец декември 2019г. Съпругата посетила съпруга в Испания, където живеел. След като се върнала, всичко било наред, но изведнъж отношенията спрели. Комуникацията между страните изчезнала. От 2019г. синът на страните не поддържа контакт с баща си. Когато детето било на една година, ищецът заминал за Испания. След навършване на 8 – годишна възраст на същото, заедно с майка си отишли при ищеца в Испания. През времето, през което живеели заедно, детето не почувствало никаква близост от страна на своя баща, както и връзката баща – син. Ищецът след работа, когато се прибере вкъщи, играел на игра на компютъра, което правел до вечерта. Рядко имали излизания като семейство. Докато ищецът играел на играта, синът му отивал при него, но той го гонел.

Съпругата карала бащата и детето да излизат заедно, но все един от двамата не проявявал желание и детето се отказало. Когато майката и детето се върнали от Испания през 2017г., ищецът обвинявал ответницата, че била виновна за отношенията му с детето. От април 2018г. съпругът спрял да подпомага финансово майката и детето. През лятото на 2019г. ищецът сд срещнал със сина си на кафе. Когато ответницата и детето били в Испания, същата се отнасяла много добре към съпруга си. Когато се връщал от работа, тя винаги му била приготвила храна, за да обядва. Между тях имало скандали основно за това, че ищецът не искал да ги изведе от мястото, където живеели. Ответницата не работела. Тя се грижела за дома, а ищецът работел. Съпругът предложил на съпругата да работи като чистачка, но тя не се съгласила. В момента ответницата работи като старши медицинска сестра в 17 детска градина. В момента съпругата и синът на страните живеят в жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 326, вх. В, ет. 9, ап. 77, което е на ищеца. Синът им в момента е студент и доходите на майка му не позволяват да се изнесат в друго жилище. След 2019г. бащата не е търсил контакт със сина си, само си честитяли рождените дни чрез съобщения. Ответницата притежава жилище в гр. София, ж.к. Люлин, в което в момента живеят бабата и дядото по майчина линия. Когато ищецът се върне в България, той отсяда при сестра си и майка си.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Т. като обективни и непротиворечи както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични възприятия за тях.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, изразяващо се във фактическа раздяла от края на 2019г. Установи се, че страните не поддържат контакти помежду си и комуникацията между тях е преустановена. Предвид това, бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е

неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

В отговора на исковата молба ответницата е направила искане за произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. След анализ на събраните доказателства и доказателствени средства, съдът намира, че вината за настъпилото разстройство на брака е на съпруга. Същият е нарушил изискването на чл. 14 СК, като се е дезинтересирал от съпругата и семейството, не е проявил разбирателство и уважение към съпругата и сина си. В подкрепа на този извод са показанията на св. Т., видно от които ищецът след приключване на работния ден играел на игра на компютъра, пренебрегвал съпругата и детето си, въпреки опитите на последните за контакт и разговор с него. Именно с това си поведение ищецът е предизвикал и настъпилият разрыв в отношенията със сина си. Действително по делото се установи, че след предходно образувано дело за развод, прекратено впоследствие, страните са направили опит да заздравят брачната връзка и да съхранят отношенията си. Установи се, че ответницата е посетила съпруга си в Испания, където същият се е установил, през ноември и Коледа на 2019г., т.е. може да се приеме, че същата е направила опит и е положила усилия за съхраняване на брачната връзка. Това не може да бъде споделено по отношение на съпруга, напротив, поведението му е довело не само до фактическа раздяла със съпругата, но и до окончателното прекъсване на връзката със сина му.

Претенция за ползване на семейното жилище е направена от двете страни. Установи се, че същото, находящо се в гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 326, вх. В, ет. 9, ап. 77, представлява лична собственост на съпруга, придобито преди сключване на брака. Предвид това, семейното жилище следва да бъде предоставено за ползване на собственика на недвижимия имот, а именно на ищеца. Роденото от брака дете на страните към настоящия момент е навършило пълнолетие, а и с оглед обстоятелството, че разпоредбата на чл. 56 СК не предвижда хипотеза, в която семейното жилище да бъде предоставено на несобственик, какъвто е и настоящият случай, то съдът не споделя доводите на ответницата в тази посока.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът

разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че съпругата е променила фамилното си име от Атанасова на Атанасова – Т.а. Същата не е предявила претенция за промяна на фамилното име, поради което след прекратяването на брака същата ще носи брачното си фамилно име Атанасова - Т.а.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от ответницата. Предвид изхода на делото, както и че ищецът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените по делото разноски. Същата е доказала разноски в размер от 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представените договор за правна защита и съдействие и разписка от 22.10.2022г. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, която следва да бъде възложена на двете страни по равно.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен на 28.08.1999 г. с Акт за граждански брак № 0581/28.08.1999г., издаден от Столична община – район Оборище, гр. София, на М. Ч. Т., ЕГН *****, и Д. И. АТАНАСОВА - Т.А, ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Д. И. Атанасова - Т.а, ЕГН *****, ще носи брачното фамилно име – **АТАНАСОВА - Г.**

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. „Света Троица“, бл. 326, вх. В, ет. 9, ап. 77, на съпруга М. Ч. Т., ЕГН *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, М. Ч. Т., ЕГН *****, да заплати на Д. И. Атанасова - Т.а, ЕГН *****, сумата в

размер на 500.00 /петстотин/ лева – разноси в производството.

ОСЪЖДА М. Ч. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Д. И. Атанасова - Т.а, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____